

Holger Haag

ÎN MĂRIME NATURALĂ

Animale din pădure

Cu ilustrații de Manfred Rohrbeck

Traducere din limba germană de
Roxana Pogonici

HOLGER HAAG

Pasionat de natură încă din copilărie, după terminarea liceului a efectuat serviciul civil* în Parcul Național „Marea Wadden” din Schleswig-Holstein. A studiat biologia la Göttingen, apoi a lucrat la Academia de Mediu și la Muzeul de Istorie Naturală din Stuttgart. Tată a trei fiice, îi îndeamnă mai ales pe copii să descopere minunata lume a animalelor și a plantelor, atât prin activitatea sa într-un centru educativ, cât și prin numeroasele sale cărți dedicate micilor exploratori ai naturii.

* Serviciul civil este cea mai frecventă alternativă la serviciul militar obligatoriu, oferită în unele dintre țările care aplică sistemul de recrutare.

MANFRED ROHRBECK

Înainte de a studia la Academia de Artă „Burg Giebichenstein” din Halle, a lucrat ca pictor de decoruri de teatru. La scurt timp, a realizat ilustrațiile unor descoperiri din epoca de piatră pentru un muzeu, urmate curând de primele ilustrații de carte. Ca tată a patru copii, consideră că este foarte important să le explice micilor cititori lumea animală, natura, tehnologia și istoria prin imagini cât mai detaliate și mai fidele realității. Ilustrațiile sale au apărut în numeroase cărți și calendare. Tablourile din această enciclopedie au fost pictate în ulei, cu multă migală.

Original edition © 2019 Coppenrath Verlag GmbH & Co. KG, Hafenweg 30, 48155 Münster, Germany. Original title: *Lebensgroß – Tiere des Waldes* (ISBN 978-3-649-63068-5). All rights reserved.

Copyright © Editura Paralela 45, 2026

Prezenta lucrare folosește denumiri ce constituie mărci înregistrate, iar conținutul este protejat de legislația privind dreptul de proprietate intelectuală.
www.edituraparelela45.ro

Director de producție editorială: Ionuț Burcioiu

Redactare: Mihaela Cosma

Corectură: Ramona Rossall

Tehnoredactare & DTP copertă: Liviu Stoica

Pregătire de tipar: Marius Badea

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

HAAG, HOLGER

Animale din pădure : în mărime naturală / Holger Haag ;

cu il. de Manfred Rohrbeck ; trad. din lb. germană de

Roxana Pogonici. – Pitești : Paralela 45, 2026

ISBN 978-973-47-4436-7

I. Rohrbeck, Manfred (il.)

II. Pogonici, Roxana (trad.)

087.5

59

Tipărit la Rotografika, Serbia,

prin reprezentantul exclusiv pentru România, 4 COLOURS

CUVÂNT-ÎNAINTE

Să te întâlnești față în față cu un lup? Să dai nas în nas cu un urs? Sau să privești o căprioară în ochii săi mari? În sălbăticie, astfel de întâlniri sunt aproape imposibile! Majoritatea animalelor sunt foarte sperioase și se ascund de noi, oamenii. Dar această carte este una magică: în ea, animalele ne privesc de foarte aproape, ochi în ochi. Vei descoperi cele mai spectaculoase animale din pădure, desenate cu o precizie uluitoare, la scară reală.

Bineînțeles, nu toate încap pe o singură pagină. Așa că vei descoperi o soluție isteată: vei vedea mai întâi ilustrat capul, în mărime naturală, apoi, pe pagina următoare, animalul întreg, micșorat. Acolo vei vedea și anumite părți ale corpului în

mărime naturală, de exemplu laba puternică a unui urs, colții ascuțiți ai unui râs sau coarnele cerbului.

Natura este plină de surprize! Așa cum tu nu semeni perfect cu fratele sau cu sora ta, nici animalele din aceeași specie nu sunt identice. Unele sunt mai scunde, altele – mai înalte, unele – mai slabe, altele – mai robuste. Nici culoarea blănii sau penajul nu sunt identice: în timp ce o vulpe poate avea o blană mai deschisă, alta poate avea picioarele sau coada mai închise la culoare. Așadar, în această carte am ales să ilustrăm aspectul cel mai des întâlnit al fiecărui animal – portretul reprezentativ pentru specia sa.

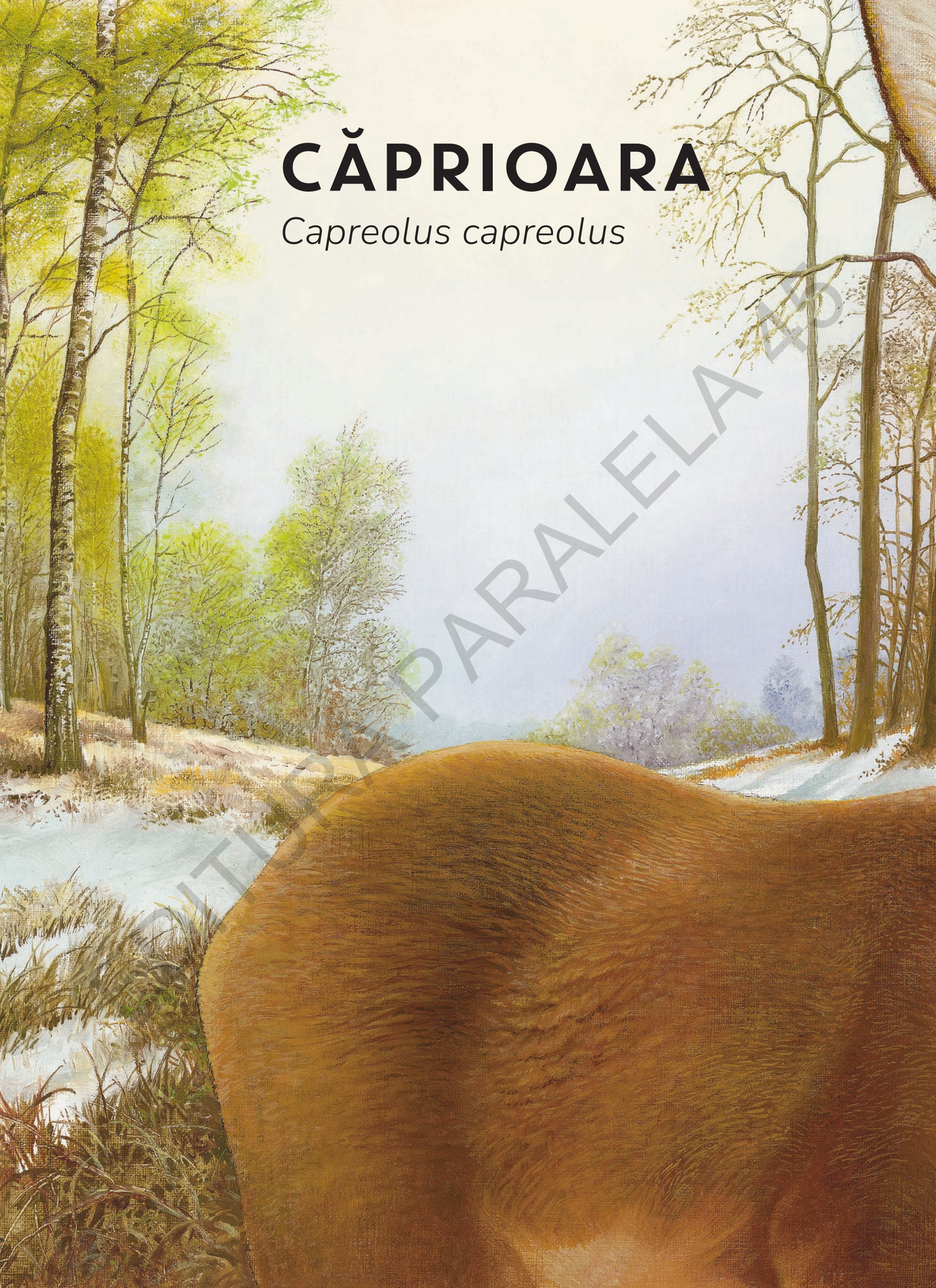

CUPRINS

CUVÂNT-ÎNAINTE	4
CĂPRIOARA	
<i>Capreolus capreolus</i>	6
CIOCĂNITOAREA	
<i>Dendrocopos major</i>	11
RATONUL	
<i>Procyon lotor</i>	12
ARICIUL	
<i>Erinaceus europaeus</i>	16
VULPEA	
<i>Vulpes vulpes</i>	19
VEVERIȚA	
<i>Sciurus vulgaris</i>	23
RÂSUL	
<i>Lynx lynx</i>	24
URSUL-BRUN	
<i>Ursus arctos</i>	28
GAIȚA	
<i>Garrulus glandarius</i>	32
CERBUL	
<i>Cervus elaphus</i>	35
BURSUCUL	
<i>Meles meles</i>	38
ȘOARECELE GULERAT	
<i>Apodemus flavicollis</i>	43
PORCUL-MISTREȚ	
<i>Sus scrofa</i>	44
LUPUL	
<i>Canis lupus</i>	49
HUHUREZUL MIC	
<i>Strix aluco</i>	52
COMPARAȚIE DE MĂRIMI	
<i>Omul și animalele din pădure</i>	54

CĂPRIOARA

Capreolus capreolus

CĂPRIOARA

Capreolus capreolus

CARACTERISTICI

Căprioara în cifre

Lungime: de la 95 cm până la 1,35 m

Greutate: 20–30 kg

Viteză: până la 60 km/h

Durata de viață: 20 de ani

Aspect

Vara, blana căprioarei este roșu-maronie, iar iarna devine gri-maronie. Pata deschisă la culoare din jurul cozii se numește „oglinză”. Când căprioara trebuie să fugă, ea îi urmează pe ceilalți membri ai grupului după aceste „oglinzi” și astfel rămân toți împreună. Masculul poartă pe cap două coarne mici.

Habitat

Căprioara trăiește în păduri sau la marginea lor, dar o putem întâlni și pe câmpuri, pajiști și pășuni. Foarte important este să găsească suficiente locuri unde să se poată ascunde, cum ar fi tufișurile de la marginea câmpurilor. Căprioarele evită zonele cu multă zăpadă.

Comportament

În anotimpul cald, masculul (căpriorul) și femela (căprioara) se întâlnesc doar scurt timp, pentru împerechere. După aceea, drumurile lor se despart. Doar puii (iezi) rămân cu mama lor. Iarna, în schimb, căprioarele se adună în grupuri mai mari.

Hrană

Căprioara se hrănește dimineața, la prânz și seara cu iarbă proaspătă, diverse plante aromatice, frunze și muguri. Apoi se întinde într-un loc ferit pentru a rumega.

Reproducere

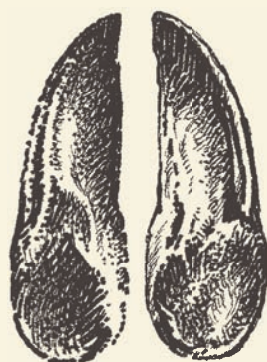
În lunile mai și iunie, femela naște unul până la trei pui. În primele zile, puiul rămâne în ascunzătoarea sa, iar mama vine doar ca să-l alăpteze. Primăvara următoare, tânărul căprior își caută propriul teritoriu.

INVIZIBIL

Puii de căprioară pot fi o pradă ușoară pentru lupi, vulpi sau câini. La urma urmei, ei nu pot încă să alerge la fel de repede ca o căprioară adultă. Totuși, sunt prinși foarte rar de un dușman – din două motive: în primul rând, iedul este foarte bine camuflat pe solul pădurii și pe pajiștile înflorite, datorită petelor de pe spate, în al doilea rând, nu emană niciun miros după ce a fost lins de mama sa pentru a fi curățat.

În mers

În fugă

VERSATILITATE

Copita căprioarei este mică și îngustă. Când aleargă, cele două unghii ale copitei sunt aproape lipite una de cealaltă, formând un „V”. Căprioara își folosește copitele atât ca unealtă, de exemplu pentru a da zăpada laoparte, cât și ca armă, pentru a se apăra de prădători.

Copita căprioarei

FĂRĂ DINȚI

Căprioara are incisivi, dar numai pe maxilarul inferior. În partea din față, pe maxilarul superior, are, în loc de dinți, o placă cornoasă. Din acest motiv, căprioara nu poate mușca iarba sau plantele, ci doar le smulge. În spatele incisivilor există un spațiu gol, înaintea de măselele late cu care căprioara își mărunțește hrana.

VOCE PUTERNICĂ

Căprioara este un animal sperios, care se mișcă foarte silențios și, pe cât posibil, neobservat prin desigurul pădurii. Dar, dacă este speriată, scoate un sunet asemănător unui lătrat. Astfel, îi transmite prădătorului că l-a observat. În același fel îi anunță pe ceilalți membri ai grupului unde se află în acel moment.

ȘTIAI CĂ...?

O căprioară care cântărește 20 de kilograme are nevoie de aproximativ **două până la patru kilograme** de hrană pe zi. Raportat la un om adult de 70 de kilograme, acest lucru ar însemna între șapte și 14 kilograme de mâncare pe zi.